

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 582/2016
17.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Н., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н., адвоката С.Г., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К 845/11 од 21.10.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 83/16 од 23.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 17.05.2016. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н., адвоката С.Г., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К 845/11 од 21.10.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 83/16 од 23.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој К 845/11 од 21.10.2015. године, окривљени Д.Н. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 08.06.2013. до 14.06.2013. године. Том пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом "Б" категорије у трајању од шест месеци, рачунајући од дана издржане казне, сходно одредби члана 297. став 5. у вези члана 86. КЗ. Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 52.540,00 динара, а на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док су

оштећени Ј.Б., М.Б.1, М.Б.2 и В.П. упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 83/16 од 23.02.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Рашкој и браниоца окривљеног Д.Н., адвоката С.Г. и пресуда Основног суда у Рашкој К 845/11 од 21.10.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Н., адвокат С.Г. због повреде закона из члана 485. став 1. ЗКП у вези члана 39. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, пред потпуно измењеним већем и да одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н., адвоката С.Г. је неоснован.

Наиме, према одредби члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети.

Одредбом члана 37. став 1. тач. 1) до 4) ЗКП предвиђене су ситуације у којима се судија мора изузети од вршења судијске дужности у одређеном предмету, због неког одређеног односа и повезаности судије са учесницима поступка или са предметом. Између осталог, када је реч о повезаности судије са предметом, прописано је у тачки 4), да судија не може вршити судијску дужност ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком.

Из наведене законске одредбе произилази да се о апсолутно битној повреди одредаба кривичног поступка о којој је реч и на коју се бранилац окривљеног позива у захтеву, може говорити само уколико се ради о учествовању у суђењу, односно на главном претресу у првостепеном поступку или о одлучивању у

поступку по редовном или ванредном правном средству, судија који се мора обавезно изузети из разлога прописаних у члану 37. став 1. ЗКП.

У конкретном случају, није реч о некој од наведених процесних ситуација, већ о поступку одлучивања о траженом изузећу судије С.С. од стране браниоца окривљеног, који у овом предмету није поступао као судија за претходни поступак, нити је учествовао у доношењу првостепеног решења о потврђивању оптужнице, односно исти у претходним фазама поступка није вршио наведене процесне улоге које би представљале апсолутну сметњу за његово учешће на главном претресу у својству председника већа.

Следствено изнетом, Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева браниоца окривљеног да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у вези члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП.

У суштини, тим наводима захтева и у вези са учествовањем поменутог судије у доношењу првостепене пресуде, указује на постојање разлога у сумњу за његову непристрасност (одредба члана 37. став 2. ЗКП) односно на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, која законом није предвиђен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, преко браниоца сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП.

Налазећи, са изнетих разлога, да није било законског основа у смислу одредбе члана 37. став 1. тач. 1) до 4) ЗКП за обавезно изузеће од вршења судијске дужности судије С.С. у наведеној фази поступка и да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.